

[Socialministeren.]

det ærede Medlem kaldte „de ubetydelige Lovforslag“ om at sætte Arbejder i Gang, som jeg havde fremsat. Det var ikke pænt af det ærede Medlem, fordi, som Forholdene ligger i Verden og har ligget i de senere Aar, bør man være mere tilbøjelig, end Oppositionen her i Landet har været, til at forsøge enhver forsvarlig Udvej for at skaffe Arbejde, og man bør ikke afvise de „små“ Forslag, som det ærede Medlem kalder det, der er fremsat af Regeringen og fremsat i Bevidstheden om, at mere omfattende Forslag ikke vilde kunne gennemføres, med den Begrundelse, at de er små og ubetydelige, naar man ved, at man ikke vil gennemføre det, der betyder noget virkeligt. Man skulde altsaa, hvor det drejer sig om disse Forslag om Tilskud til Merbeskæftigelse, om Forbud mod Overarbejde og om Nedsættelse af Arbejdstiden, begynde med det små, som jeg har foreslaaet, og se, hvad det fører til, og saa kunde vi efterhaanden gaa videre. Derimod at lade, som om disse Problemer ikke er af nogen Betydning, det er fuldkommen urimeligt. Hele Verden over diskuterer alle ledende Politikere Arbejdstidens Nedsættelse og beskæftiger sig, for saa vidt de har med Sociallovgivning at gøre, indgaaende med Overvejelser af denne Karakter. Derfor vilde det ogsaa være i høj Grad heldigt, om vi i et Land som Danmark vilde begynde at lovgive i disse Henseender, og det er i alt Fald ganske urimeligt, at man Gang paa Gang fra mange Sider bebrejder Socialministeren, at han kun interesserer sig for Understøttelse, naar man er ivrigt optaget af at ødelægge et hvilket som helst Forslag, han kommer med, vedrørende Beskæftigelsen.

Den ærede Ordfører Hr. Christmas Møller mente — jeg forstod det saadan —, at det rent principielt var bedre, om jeg kunde citere det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen eller det ærede Medlem end mig selv. Ja, det kommer jo an paa, hvad jeg vil bevise. Og naar jeg har villet bevise, at jeg 8—9 Gange har sagt det samme, saa citerer jeg mig selv og ikke det ærede Medlem, som paastaar noget galt.

Det var et interessant foreløbigt Resultat, jeg fik ud af at myrde Julius Madsens Oplysninger om det uheldige i den store Tilgang til Arbejdsløshedskasserne, der havde bragt et stort Materiale ind i Arbejdsløshedskasserne, som næppe tilhørte Produktionen. Det var et uheldigt Resultat, jeg fik ud af at tilbagevise disse ganske urigtige Paastande, idet det ærede

Medlem sagde, at saa maatte det være de gamle, der skal ud af Kasserne, fordi de ikke har haft tilstrækkeligt Arbejde. Det forekommer mig, at det, jeg havde at gøre, det, vi har at gøre, er at undersøge, om det Grundlag for Angreb er rigtigt eller ikke. Og det Grundlag er urigtigt. Det er et helt andet Spørgsmaal, om man af den Grund skulde gaa til at rense Arbejdsløhedskasserne for de gamle mangeaarige, solide Medlemmer. Hvem har nogen Sinds tænkt paa det?

Den ærede Ordfører Hr. Aksel Larsen mener altid om sine Modstandere, at de er saa bange for at anerkende, hvad de anser for rigtigt. — Jeg ligefrem leder efter Omraader, hvor jeg kan anerkende noget af det, det ærede Medlem foreslaar. For det første sagde det ærede Medlem, at jeg turde ikke anerkende — jeg glemte at svare paa det —, at der ingen Arbejdsløshed er i Rusland. Da dette Faktum ikke er mig bekendt — Paastanden er mig bekendt, men Faktum'et ikke — og intet er saa umaadelig vanskeligt for mig som at faa en virkelig paalidelig, officiel Statistik angaaende den sociale Lovgivnings Forhold i Rusland, saa kan jeg, saa længe dette Faktum ikke er mig bekendt, ikke anerkende det over for mig selv og aldeles ikke over for en saa farlig Mand som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen.

Endvidere mente det ærede Medlem, at jeg heller ikke turde tage Afstand fra „Social-Demokraten“s Udtryk „storstilet Vinterhjælp“. Det forekommer mig ikke, at „Social-Demokraten“s Udtalelser, som ikke er mig præsent, er gaaet ud paa at fremhæve dette Forslag som noget i Retning af storstilet Vinterhjælp. Jeg husker, at de ledende Artikler, jeg har læst, gaar ud paa, at det er et meget maadeholdent Forslag, hvad det ogsaa er. Men hvis „Social-Demokraten“ har kaldt Forslaget en storstilet Vinterhjælp, vil jeg gerne tage Afstand derfra og sige, at naar jeg foreslaar noget, som jeg vilde kalde storstilet, er der et ganske andet Sving over det. (Christmas Møller: F. Eks. Socialreformen). Ja, den vilde det ærede Medlem aldrig være kommet frem med, det indrømmer jeg.

Med Hensyn til Spørgsmaalet Ompostering af Udgifterne har det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen svaret.

Endelig skal jeg sige angaaende 26 Ugers Princippet, at det er rigtigt, at jeg har hævdet baade før og ogsaa nu et Princip om, at en vis Mængde af Arbejde maa ethvert Medlem have inden for en vis Tid for at kunne være i en Forsikring. Det er